

[Anne Grete Holmsgård]

forliget i september. Man kommer meget let i en situation, hvor det simpelt hen ikke mere vil være muligt for den gruppe mennesker, der har en almindelig halvanden indtægt at leve af, at have deres børn i daginstitutioner. Vi mener ikke, at det skal være et privilegium for folk, der har højere løn. Det skal være en ret for almindelige mennesker.

Inge Krogh (KrF):

Kristeligt folkeparti kan ikke umiddelbart gå ind for det foreliggende lovforslag. Vi mener, at forældrenes betaling for institutionsplads til deres børn fortsat bør være en procentdel af udgifterne i den institution, hvori de har deres barn. Vi mener, det er nødvendigt bl. a. af hensyn til de private institutioner, som ofte kan have udgifter, der adskiller sig fra andre institutioners. De kan være billigere, men de kan også være dyrere, hvis der er ganske specielle aktiviteter.

Jeg må indrømme, at betydningen af disse specielle institutioner og privatinstitutioner i det hele taget kan sløres noget ved, at der er central pladsanvisning i kommunen. Men jeg er dog af den formening, at kommunerne i meget vidtgående grad retter sig efter forældrenes ønsker om, hvilken institution de vil have deres barn i.

Socialministeren skal fortsat have bemyndigelse til at kunne reducere prisen for visse grupper af forældre efter deres økonomiske forhold. Vi er nu ikke alt for glade for bemyndigelser til ministre, og man kan jo også se, at der rundt omkring stadig er utilfredshed med de grænser, der bliver sat.

Det er meget interessant, at det foreslås, at betalingen også kan fastsættes efter barnets behov for at få en institutionsplads. Jeg håber og mener, at der specielt må være tænkt på de åndssvage børn. Udlægningen af åndssvageforsorgen har man jo i visse grupper set frem til med nogen ængstelse, bl. a. de forældre, der har mindre børn, hvor en aktivisering er meget vigtig. Jeg vil da gerne have ministerens forsikring om, at det er muligt at nedsætte taksten eller gøre opholdet helt gratis for et åndssvagt barn i institutioner.

Lis Starcke (DR):

Det er ikke store ændringer, der foreslås i dette lovforslag, men vi synes fra retsforbundets side, at det er ændringer til det bedre,

og et lille skridt væk fra bemyndigelseslovgivning er der måske ved, at et par sætninger er flyttet lidt længere ned i lovforslaget. Vi synes, det er godt med denne tydeliggørelse af rammerne, og at det administrativt er en forenkling for kommunerne. Det foreslåede nye stk. 4 regner vi for en praktisk foranstaltning, som også kan lette det administrative.

Jeg kan tilsige en positiv medvirken til forslagens gennemførelse fra retsforbundets side.

Ninna Pedersen (FP):

Det ser ud til, at man i forslaget mener, at alle daginstitutioner er kommunale institutioner. Det er jo slet ikke tilfældet. Der er et stort antal selvejende institutioner med eget regnskab, egen revisor, der har overenskomst med kommunen.

Der tales i forslaget om, at man undgår takstforhøjelser, eller at man undgår tilbagebetaling i kalenderåret. Hvem skal så betale de øgede varmeudgifter, prisstigninger på fødevarer, prisstigning på vask og rengøring, som forekommer i løbet af regnskabsåret? Jeg spørger ministeren: skal skatteborgerne også betale her?

Der tales om betydelige administrative fordele. Det er svært at få øje på, når selvejende institutioners revisorer fører regnskabet.

Jeg finder, at der er banet en vej for, at daginstitutioner skal være gratis, og jeg mener ikke, at tiden er inde til at pålægge skatteborgerne flere byrder. I dag kan kommunerne jo give tilskud til nedsættelse af forældrebetalingen, og det sker for de dyreste institutioner. Det er bare rene kommunale skatte kroner.

Desuden bevirker dette forslag, at institutionerne ikke animeres til at spare. Det har hidtil været en fornem opgave for hver institution at kunne fremvise et godt driftsregnskab. Forældrebetalingen på 35 pct. af driftsudgifterne bliver således udvandet, og jeg tror næppe, at de »billige« institutioner synes, det er en god løsning. Det har altid været god latin at placere ansvaret for det økonomiske hos få personer eller én person, nemlig hos lederen af institutionen.

§ 73, stk. 3, siger, at særlige indtægter for institutionerne anvendes til nedsættelse af